

LA RELACIÓ és el vehicle principal per tal de dur a terme els objectius.

LA RELACIÓ és dinàmica i engloba a totes les persones i totes les dimensions de la vida comunitària.

MARC DE RELACIÓ

COMUNITAT ELS AVETS

INDEX

JUSTIFICACIÓ:

Marc d'atenció o de relació ?..... 3
Metodologia de treball..... 4

ELS FONAMENTS:

1- La fundació de les comunitats de l'Arca 5
2- La nostra identitat:
    1- El valor únic de cada persona 6
    2- La relació: crear comunitat 6
    3- Més enllà de les fronteres 7
    4- Espiritualitat 8
3- La nostra missió
    1- Donar a conèixer els dons de cada persona 8
    2- Atendre amb respecte i competència les persones amb discapacitat intel·lectual 9
    3- Treballar junts per una societat més humana 10

MARC DE RELACIÓ 11

Objectiu general 12

Millorar la qualitat de vida de les persones amb discapacitat. 13

Objectius específics 14
Diagrama 15
Objectius operatius, estratègies i seguiment 16

... millora la qualitat de vida dels qui s'hi relacionen 22

Què ens aporta la relació amb la persona amb discapacitat? 23

PLA DE SEGUIMENT I AVALUACIÓ DEL MARC DE RELACIÓ 27

JUSTIFICACIÓ

Per tal d'unificar criteris i formes a l'hora de treballar i crear un estil, una manera de fer, de relacionar-nos, que ens identifiqui i unifiqui, s'ha vist necessari redactar aquest document que serveixi per a tots els assistents/es (monitors, voluntaris i patronat) com a guia referent. Aquest document cal que sigui una eina útil de treball dins els diferents equips i en les reunions.

Marc d'atenció o de relació ?

A les comunitats de l'Arca vivim les relacions interpersonals com un mitjà privilegiat per a millorar la qualitat de vida de tota persona. Sabem que, aquestes relacions, viscudes amb un esperit obert, són transformadores per a tothom. La vivència personal que es desprèn d'aquestes relacions dóna sentit de la vida comunitària.

Totes aquestes reflexions ens porten a revisar des de quin lloc ens relacionem amb les persones amb discapacitat. Volem fer-ho des d'una posició de "jo estic bé, tu estàs bé", és a dir, des del reconeixement del valor de l'altra persona i del propi, sense superioritat ni submissió. Això implica adreçar-nos-hi com a adults, amb respecte, escoltar de debò les seves necessitats i evitar imposar la nostra voluntat, afavorint una relació de confiança, equitat i reciprocitat.

A partir d'aquesta reflexió de fons entenem que la nostra manera d'atendre les persones passa per un **MARC DE RELACIÓ** que implica una equitat: cadascú aporta una part diferent en la relació, exercint un rol diferent.

Entenem per assistent, sigui professional o voluntari/ària, la persona que acompanya des del respecte, l'escolta i la proximitat, oferint els suports necessaris perquè la persona amb discapacitat pugui créixer, decidir i participar activament en la seva vida. Aquest acompanyament, centrat en la persona i en les seves capacitats, contribueix a millorar la seva qualitat de vida i, al mateix temps, enriqueix humanament i professionalment qui l'exerceix.

Metodologia de treball

Aquest document és fruit d'una llarga reflexió en la que han participat diverses persones. Des del 2005 al 2008 aquest document ha estat pensat, redactat i revisat al 2026 per diferents membres de la comunitat: educadors, membres de l'Equip Tècnic i membres del Consell.

La metodologia que s'ha seguit ha estat la següent:

- Al posar per escrit aquest Marc de relació, s'ha vist important redactat prèviament una introducció, que hem anomenat Fonaments. Aquesta introducció es basa en diversos textos de l'Arca i reflexions dels mateixos membres de la comunitat Els Avets. A Fonaments s'expressa allò que creiem essencial i volem viure com a comunitat de l'Arca.
- Per tal d'identificar els objectius a treballar i les estratègies per a dur-los a terme, s'han seguit els passos següents:

    1. S'han identificat quines són les **principals necessitats** que tenen les persones amb discapacitat en l'actualitat i en un futur més o menys proper.
    2. Per a cada necessitat formulada, s'han identificat els **problemes** amb els que ens trobem i quines en són les **causes** (per què tenim aquest problema?) i les **conseqüències**.
    3. Posteriorment hem formulat els objectius específics i operatius (què volem aconseguir?)
    4. I després hem pensat les **estratègies** o alternatives a treballar per a poder complir els objectius formulats (com ho farem?) i definir com en farem el **seguiment**.

- Finalment es conclou el Marc de relació especificant com, treballant els objectius per a millorar la qualitat de vida de les persones amb discapacitat, millora també la qualitat de vida dels educadors/es i de les persones que s'hi relacionen.
- Abans de l'aprovació d'aquest document totes les persones de la comunitat han pogut treballar-lo a nivell personal i en equip.

FONAMENTS
FUNDACIÓ DE LES COMUNITATS DE L'ARCA

L'Arca internacional troba els seus orígens en la fundació de la primera comunitat de l'Arca a Trosly-Breuil, una petita població al nord de París, el 1964. Animat pel pare Thomas, un sacerdot dominic, Jean Vanier va convidar dues persones amb discapacitat intel·lectual, Philippe Seux i Raphaël Simi, a deixar el centre psiquiàtric on vivien i anar a viure amb ell en una petita casa, que van anomenar Arca en record a l'Arca de Noè, signe de seguretat i renovació.

La petita comunitat va créixer ràpidament i, encara que Jean Vanier no ho havia previst així, en poc temps van decidir fundar una nova comunitat al Canadà, Daybreak. Durant els anys 70 es van començar a fundar comunitats en països pobres com l'Índia, Costa d'Ivori i Hondures.

Degut a aquesta expansió, l'Arca s'obre a noves i diverses cultures, llengües, situacions i orígens socials. Creades dins la tradició catòlica, les Comunitats de l'Arca es tornen, en poc temps, ecumèniques o fins i tot interreligioses. Malgrat això, sempre es mantenen unides entorn els mateixos valors humans. Obertes i compromeses en el món cerquen ser un signe d'esperança i solidaritat.

L'Arca existeix des de fa més de 40 anys i la Federació compta amb 160 comunitats repartides en 37 països dels 5 continents. La Federació Internacional s'estructura en diverses zones. La zona de la qual ha format part la nostra comunitat durant els últims anys ha estat Europa Sud – Orient Mitjà (ZESMO) que ha englobat les comunitats d'Itàlia, Espanya, Eslovènia, Hongria, Suïssa, Egipte, Síria, Palestina i Ucraïna. Actualment estem vivint la reestructuració d'aquestes estructures adaptant-se a les noves situacions (Assemblea general 2008 a Calcuta) i a partir del 2009 es crearà una nova estructura internacional.

Afegir tema del que passa a partir del 2009.

LA NOSTRA IDENTITAT

1- **El valor únic de cada persona**
2- **La relació: crear comunitat**
3- **Més enllà de les fronteres**
4- **Espiritualitat**

1- El valor únic de cada persona

Tota persona, independentment de les seves capacitats o necessitats de suport, comparteix una mateixa humanitat i té un valor únic. Totes les persones tenen la mateixa dignitat i els mateixos drets: el dret a la vida, a una llar, a l'educació, al treball, a la participació social i a desenvolupar el propi projecte de vida.

Alhora totes les persones necessitem estimar i sentir-nos estimades. Per això, tota persona té dret a establir relacions afectives, d'amistat i de confiança que la facin sentir reconeguda, valorada, acompanyada i segura.

Cada persona, d'acord amb les seves possibilitats i amb el suport que necessiti, ha de poder participar en les decisions que afecten a la seva vida. Això implica promoure espais d'escolta, reflexió i acompanyament, afavorint la seva autodeterminació, la capacitat d'expressar preferències i la participació activa en el propi procés vital.

2- La relació: crear comunitat

Quan entrem en relació amb les persones amb discapacitat intel·lectual descobrim maneres de ser, de comunicar-se, i de vincular-se que ens interpel·len i ens enriqueixen. Aquesta relació ens convida a aturar-nos, a escoltar d'una altra manera i a reconèixer, en cada persona, el seu valor, la seva dignitat i la seva capacitat de contribuir a la vida compartida.

A partir d'aquesta experiència, volem construir relacions de proximitat, respecte i reciprocitat entre totes les persones que formen part de la comunitat. Compartir la vida amb persones diverses ens ajuda a revisar la nostra mirada, a créixer en humanitat i a entendre la comunitat com un espai de trobada, d'aprenentatge mutu i de compromís compartit.

Fer comunitat significa reconèixer que tota relació autèntica implica donar i rebre, escoltar i deixar-se transformar. D'aquesta manera neixen vincles d'amistat i confiança basats en el respecte a la diversitat, on cada persona pot sentir-se acollida, reconeguda i part activa del grup.

Perquè aquestes relacions siguin realment significatives, no poden fonamentar-se en una mirada jeràrquica o paternalista, en què la persona amb discapacitat sigui vista únicament com a receptora d'atenció o suport. La relació ha de basar-se en un model horitzontal i equitatiu, on cada persona aporta, des de les seves capacitats, experiències i necessitats, una part valuosa a la vida compartida. Això implica reconèixer que la persona amb discapacitat intel·lectual no només rep, sinó que també aporta, enriqueix i transforma la comunitat.

Les persones professionals i voluntàries poden aprendre molt d'aquesta convivència, sempre que s'hi acostin amb una actitud oberta, respectuosa i disposada a deixar-se qüestionar. Acompanyar no és dirigir la vida de l'altra persona, sinó caminar al seu costat, oferint els suports necessaris perquè pugui expressar-se, participar, decidir i desenvolupar el seu propi projecte de vida.

Aquestes relacions són el nucli de la vida comunitària. Demanen temps, autenticitat, coherència i compromís. Per això, cada persona acollida a la comunitat hi té un lloc únic i valuós, i la comunitat assumeix la responsabilitat de cuidar aquests vincles amb respecte i continuïtat al llarg del temps.

La comunitat és un espai on tothom pot aportar el millor de si mateix i, alhora, un lloc on totes les persones ens trobem també amb les pròpies limitacions. Lluny d'amagar-les, la vida comunitària pot esdevenir una oportunitat de creixement personal i col·lectiu, de descoberta dels dons de cadascú i de posada en comú d'allò que som per posar-ho al servei dels altres. Cada persona, des de la seva singularitat, té un lloc propi i important dins la comunitat.

3- Més enllà de les fronteres

Moltes són les persones que, arreu del món, viuen aquesta mateixa experiència que nosaltres. Hi ha 160 comunitats de l'Arca arrelades en els cinc continents. El fet de pertànyer a una federació internacional ens fa sentir unides amb vincles de solidaritat i comunió, comprmeses i responsables les unes de les altres.

La Federació internacional és el marc que ens obre l'horitzó i ens fa sortir de la nostra quotidianitat tot sentir-nos col·laboradors d'un projecte més global. La nostra petita experiència, unida amb la de les altres comunitats, ens fa sentir que participem activament en lacreació d'un món millor.

Igualment la nostra comunitat participa de la vida de la Federació internacional i en rep el seu suport gràcies a la seva estructura i a l'acompanyament de la figura del coordinador.

*** Afegir la força de la federació: documentació, tècnics,... i visió global**

4- Espiritualitat

La vida compartida en comunitat afavoreix que cada persona pugui connectar amb la seva dimensió interior i espiritual, una dimensió pròpia de l'experiència humana. La relació amb els altres, i especialment amb les persones més vulnerables, ens posa en contacte amb la pròpia fragilitat i ens recorda que totes les persones compartim necessitats, límits i desig de sentit, vincle i plenitud.

Reconèixer aquesta vulnerabilitat, acollir-la i donar-li espai pot esdevenir una experiència de creixement i d'alliberament personal. En aquest sentit, la vida comunitària pot oferir un marc on cada persona pugui desenvolupar la seva interioritat, trobar sentit a la pròpia experiència i aprofundir en una vivència espiritual vinculada a la relació, a l'escolta, al respecte i a la cura dels altres.

L'origen de les comunitats de l'Arca està estretament vinculat a una experiència de fe cristiana i a una manera d'entendre la relació amb la persona més vulnerable com un lloc de trobada amb Déu i amb allò essencial de la vida.

Alhora, entenem que l'espiritualitat es pot expressar de maneres diverses, estigui o no vinculada a una tradició religiosa concreta. Per això, totes les persones han de poder viure i expressar aquesta dimensió amb llibertat, d'acord amb les seves conviccions, creences o recerques personals. La comunitat vol ser un espai acollidor i respectuós amb aquesta diversitat, garantint la llibertat de consciència i promovent el respecte mutu.

LA NOSTRA MISSIÓ

La nostra missió és donar a conèixer els dons de les persones amb discapacitat intel·lectual a través de les relacions transformadores, **afavorir el desenvolupament integral de les persones** amb discapacitat intel·lectual, potenciant les seves capacitats i promovent la seva autonomia, participació i la inclusió.

Ens comprometem a oferir suports de qualitat, a **treballar en col·laboració amb les famílies i la comunitat, contribuint en una societat més justa i respectuosa** amb els drets de totes les persones.

1. **La nostra missió és donar a conèixer els dons de les persones**

2. **Afavorir el desenvolupament integral de les persones**

3. **Treballar en col·laboració amb les famílies i la comunitat, contribuint en una societat més justa i respectuosa.**

1. Donar a conèixer els dons de cada persona

Creiem que les persones amb discapacitat intel·lectual tenen una veu pròpia i una aportació valuosa a fer a la societat.
Vivim en un context on sovint es valoren sobretot la competència, la productivitat, l'eficàcia i l'autonomia. Aquests valors, quan esdevenen els únics criteris, poden fer que les persones amb discapacitat siguin vistes només des de les seves limitacions o necessitats de suport.
La nostra experiència de proximitat ens mostra una altra realitat. Les persones amb discapacitat intel·lectual aporten dons que la societat necessita: espontaneïtat, fidelitat en les relacions, transparència, sensibilitat, capacitat d'expressar l'afecte, confiança i autenticitat.
Per això volem contribuir a canviar la mirada envers les persones amb discapacitat. No volem definir-les per allò que no poden fer, sinó reconèixer-les per allò que són, per allò que poden aportar i per allò que saben fer, com qualsevol altra persona.
El treball, la vida comunitària, les relacions quotidianes i la participació social són espais privilegiats perquè cada persona pugui desenvolupar les seves capacitats, aportar els seus dons i ocupar un lloc

significatiu en la societat.
Reconèixer els dons de cada persona i ajudar-los a créixer és un dels nostres principals compromisos. Això vol dir crear espais dins la comunitat i en l'entorn social on les persones amb discapacitat puguin participar, decidir, expressar-se i tenir un paper actiu i protagonista.

2. Afavorir el desenvolupament integral de les persones

Volem acompanyar cada persona en el seu desenvolupament integral, tenint en compte totes les dimensions de la seva vida: personal, relacional, emocional, educativa, laboral, espiritual, social i assistencial.
Tota persona té dret a una vida digna, a una llar acollidora, a vincles significatius, a oportunitats de formació i treball, a activitats amb sentit i als suports necessaris per créixer i desenvolupar-se.
L'atenció a les necessitats de suport, especialment en les persones més dependents, ha d'anar sempre unida a la promoció de l'autonomia, la participació i la capacitat de decisió de cadascú, en la mesura del possible.
Una bona professionalitat és essencial per acompanyar les persones amb discapacitat en els diferents àmbits de la seva vida. Aquesta professionalitat ha d'estar basada en la qualitat humana, el respecte, la competència tècnica i el treball compartit.
Per això ens comprometem a:

- Oferir programes i suports adaptats a cada persona i a cada moment vital.
- Escoltar i tenir en compte les necessitats, desitjos i capacitats de cadascú.
- Treballar amb una cultura de discerniment, revisió i avaluació.
- Coordinar-nos amb famílies, suports, professionals, administracions i altres entitats.
- Reconèixer el valor ple de cada persona i el seu dret a participar en les decisions que afecten la seva vida.
- Respectar amb delicadesa la intimitat, la privacitat i la història personal de cadascú.

La vida de cada persona canvia amb el temps. Per això cal estar atents a les diferents etapes vitals i adaptar els suports quan sigui necessari, especialment en els processos d'envelliment, fragilitat o major dependència.

3. Treballar en col·laboració amb les famílies i la comunitat, contribuint en una societat més justa i respectuosa

Els dons que descobrim en les persones amb discapacitat ens conviden a construir una societat més justa, més humana i més respectuosa, on tothom tingui lloc, drets i oportunitats.
La nostra manera de relacionar-nos vol ser acollidora, oberta i arrelada a l'entorn. Les llars, els tallers, els serveis i els espais comunitaris formen part de la vida del poble i del barri. Per això afavorim els vincles amb veïns, amistats, entitats, famílies i altres persones de l'entorn.
Aquestes relacions de proximitat són importants perquè ajuden a transformar la mirada social. Quan les persones es coneixen, comparteixen vida i es reconeixen mútuament, es fa possible una societat més inclusiva.
Entenem la comunitat com un espai de reciprocitat. No només acompanyem les persones amb discapacitat, sinó que també aprenem d'elles i amb elles. Les relacions entre persones amb diferents capacitats, orígens, cultures, llengües, creences i trajectòries són una oportunitat per viure la unitat, la fidelitat, la reconciliació i el respecte.
Volem ser un petit signe que una societat més humana i igualitària és possible. Una societat basada en l'acollida, la dignitat, la participació i el reconeixement del valor de cada persona, especialment d'aquelles que sovint són més vulnerables o menys escoltades.

Fonts d'inspiració:
Aquest marc de relació s'inspira en:

- La Carta Fonamental de les Comunitats de l'Arca.
- Els Enunciats d'Identitat i Missió.
- Les Prioritats de l'Arca.
- Les reflexions de la comunitat a les trobades de Casamitjana.
- Codi Ètic (2026)
- Missió, visió i identitat (2025)

MARC DE RELACIÓ

Millorar la qualitat de vida de les persones amb discapacitat ..millora la qualitat de vida dels qui s'hi relacionen.

OBJECTIU GENERAL

Millorar el benestar i la qualitat de vida a través de relacions significatives.

Descripció qualitat de vida:

«És un concepte que reflecteix les condicions de vida desitjades per a una persona, relatives a les vuit dimensions troncals de la seva vida: benestar emocional, relacions interpersonals, benestar material, desenvolupament personal, benestar físic, autodeterminació, inclusió social i drets»

Robert Schalock

Millorar la qualitat de vida de les persones amb discapacitat....

Objectius específics

1. Acompanyar i donar suport a cada persona en l'àmbit de la salut, vetllant per una alimentació adequada, uns bons hàbits d'higiene, una mobilitat saludable i un seguiment mèdic personalitzat, especialment en el cas de les persones amb més necessitats de suport.

2. Afavorir l'autonomia i l'autodeterminació de cada persona, acompanyant-la en la presa de decisions sobre la seva vida quotidiana, els seus projectes personals i el seu propi camí vital, d'acord amb les seves capacitats i possibilitats.

3. Promoure la participació activa de les persones amb discapacitat en la societat, potenciant la seva presència i integració en l'entorn local, així com la participació en activitats socials, culturals, laborals i comunitàries, tant de manera individual com grupal.

4. Potenciar els valors de la vida comunitària com a eix fonamental del nostre projecte, afavorint relacions basades en l'acollida, el respecte, la confiança, la reciprocitat i el compromís mutu.

5. Acompanyar la dimensió espiritual de cada persona, respectant el seu procés personal i afavorint espais comunitaris on aquesta dimensió pugui ser expressada, compartida i viscuda amb llibertat.

6. Adaptar les llars, tallers i espais comunitaris a les necessitats de les persones i de la comunitat, garantint entorns accessibles, acollidors, familiars i segurs, que afavoreixin el benestar, la convivència i el desenvolupament personal.

Diagrama:

OBJECTIU ESPECÍFIC: 1

Acompanyar i donar suport individual a les persones acollides en l'àmbit a la salut: atenció a una alimentació adequada, hàbits d'higiene, una mobilitat saludable i el seguiment mèdic personalitzat, especialment per a les persones amb més alt grau de dependència.

OBJECTIUS OPERATIUS	ESTRATÈGIES
1- Realitzar el seguiment mèdic integral de la persona.	- El·laborar, conjuntament amb el personal mèdic, un pla i calendari de seguiment mèdic per a cada persona.
2- Potenciar una alimentació adequada segons les necessitats de cadascú.	- Formació dels monitors pel que fa a la manipulació dels aliments i temes d'alimentació general. - Establiment de menús per part del "Responsable Sanitari" adequats a les necessitats de les diferents persones - Seguiment dels menús establerts i els registres que corresponguin.
3- Vetllar per la higiene personal, potenciant que la persona desenvolupi el màxim d'autonomia i eficàcia en els hàbits d'higiene.	- Supervisió per part del monitor en els diversos hàbits d'higiene. - Facilitar pautes d'actuació per a la millora del seu desenvolupament.
4- En funció de les necessitats de cada persona, trobar les activitats idònies a la seva mobilitat.	- Oferir les ajudes tècniques necessàries per tal que la persona sigui el màxim d'autònoma en la seva mobilitat. - Adaptar les activitats i sortides a les necessitats i possibilitats de cada persona.
5- Crear uns criteris comuns pel que fa a l'administració de la medicació	-Organitzar qui i com es prepara la medicació. - Tenir cura de com d'administra la medicació, amb un profund respecte i discressió.

SEGUIMENT

- Seguiment i revisió periòdica del pla per part dels responsables.

- Seguiment dels registres d'alimentació.

- Revisió anual dels menús per part del "Responsable Sanitari".

- Observació, enregistrament de la informació i revisió en el PSI, per part de l'equip de llars i taller.

- Observació constant, enregistrament al registre d'activitats i valoració en les reunions d'equip i amb cada persona. Posterior posada en comú en el PSI.

- Seguiment i revisió periòdica del pla per part dels responsables.

OBJECTIU ESPECÍFIC: 2

Acompanyar en la presa de decisions sobre la vida de cada persona, la seva autonomia i els projectes personals, per tal d'assolir la màxima autodeterminació possible.

OBJECTIUS OPERATIUS	ESTRATÈGIES
1- Treballar l'autonomia personal de cada persona segons les seves possibilitats.	- Mantenir l'autonomia en aquells aspectes ja assolits - Potenciar noves habilitats per a la vida personal, social i laboral. - Mantenir el grau de supervisió adaptat a cada persona. - Valorar anualment la dependència de la persona per adaptar el grau d'acompanyament o supervisió.
2- Crear espais d'acompanyament personal per a escoltar les inquietuds, necessitats, i propostes de cada persones amb discapacitat.	- Crear espais personalitzats de manera periòdica (un cop al mes) amb el seu referent (resp llar) - Potenciar en aquests espais l'escolta respectuosa de la persona amb discapacitat en un espai de confiança i suport.
3- Elaborar el projecte personal (PSI) de cada persona conjuntament amb ella.	- L'equip de monitors, psicòleg i responsables elaboren el projecte personal real i potenciador de cada persona integrant aquells aspectes i demandes que ella ha fet i que s'han anat detectant en l'acompanyament personal.
4- Potenciar els espais de participació grupals.	- Dedicar temps i donar importància a aquests espais: reunions llar/tallers, comunitària... - Treballar la qualitat d'aquests espais: de respecte, d'escolta, de participació, continuitat... - Crear sentiment de pertinença a un grup on es pot participar de manera activa: decisions, propostes...
5- Treball amb les famílies i tutors per tal d'acompanyar cada persona de manera conjunta en els propis projectes personals.	- Reunions periòdiques amb cada família/tutors, explicat al PSI de la persona. - Seguiment per part del responsable de la llar. - Potenciar la relació famílies/persona dins l'espai de la llar, per potenciar la relació adulta (vistes...)

SEGUIMENT

- Estar atents en el dia a dia vigilant el grau d'autonomia de cada persona.
- Aplicació del PSI
- Avaluació anual (reunió síntesi) de tot l'equip.

- Valorar el grau de confiança i interrelació que s'estableix entre les dues persones és adequat (per canviar o no l'acompanyant).
- Avaluar el creixement personal de la persona acompanyada: sentir-se reforçat, estimada, qüestionada, escoltada...

- Compartir el PSI amb cada persona. Que ella sàpiga el que ha de millorar i com ho treballarem.
- Seguiment del PSI per part de l'equip, conjuntament amb el psicòleg i la persona discapacitada.

- Valorar la participació activa, les dinàmiques grupals i els valors que se'n deriven.

- Avaluació del grau d'implicació i interès per part de la família/tutors.
- Avaluació de l'obertura de la llar com a casa pròpia de cada persona (convidar familiars, amics...)

OBJECTIU ESPECÍFIC 3 :

Promoure la persona amb discapacitat com agent actiu dins la societat, potenciant-ne la seva integració, especialment en l'àmbit local i participant d'activitats socials, tan a nivell grupal com individual.

OBJECTIUS OPERATIUS	ESTRATÈGIES	SEGUIMENT
2- Crear, potenciar i mantenir relacions interpersonals i socials amb les persones amb discapacitat.	- Oferir a diferents persones la possibilitat d'entrar en relació amb les persones amb discapacitat (voluntaris, persones d'acollida,...). - Vetllat i cuidar les relacions amb veïns, amics, entorn, ...	- Seguiment i revisió periòdica del protocol per part del responsable de voluntariat, de llars, taller i responsable de comunicació.
3- Trobar i oferir activitats adequades per a les necessitats de cada persona.	- Conèixer els interessos i motivacions de cada persona, reflectits en el PIR. - Cercar els recursos (materials i humans) existents en l'entorn més proper adequats a cadascú.	- Seguiment de les activitats i avaluació periòdica per part dels equips a partir de les reunions de síntesi i psicopedagògiques.
4- Participar de les diferents activitats socials i actes del poble i entorn.	- Conèixer les diferents activitats que s'hi realitzen i participar de les més adequades, tant a nivell d'entitat com individualment.	- Seguiment en les diferents reunions d'equip i per part dels responsables (direcció, llars, taller).
5- Promoure l'acolliment familiar	- Potenciar i vetllar per l'acollida des de la pròpia família. - Cercar famílies o persones d'acollida a través de les relacions interpersonals que es creïn i mantenir-ne la relació.	- Observació, enregistrament i valoració en les reunions d'equip. Posterior posada en comú en el PIR. - Treballar en coordinació amb la responsable de voluntariat
6- Fer conèixer les capacitats i els dons de les persones amb discapacitat com a font de transformació tan a nivell individual com social.	- Fer que la persona amb discapacitat sigui protagonista actiu dels diferents projectes, xerrades i transmissió de valors a la societat.	- Avaluació del grau de participació i integració de la persona per part del responsable de comunicació i pels equips dels projectes en què participin.

Potenciar els valors de la vida comunitària com a eix fonamental del nostre projecte.

OBJECTIUS OPERATIUS	ESTRATÈGIES	SEGUIMENT
2- Potenciar el diàleg com a vehicle de relació.	- Afavorir l'escolta. - Fomentar la verbalització dels sentiments i vivències.	- Seguiment i revisió per part dels diferents equips implicats en l'atenció a les persones.
3- Potenciar relacions de respecte.	- Afavorir un llenguatge i un to apropiats. - Respectar la intimitat de cadascú. - Fomentar la no violència.	- Seguiment en les reunions d'equip i per part dels responsables (llars/taller, monitors, psicòleg).
4- Crear espais de diàleg que ens permetin reflexionar i interioritzar els comportaments que afavoreixen o dificulten la convivència.	- Dur a terme un acompanyament individual per part del referent. - Trobar espais dins les reunions on aprofundir sobre aquests aspectes de manera planificada.	- Seguiment per part dels responsables de llar i taller a nivell individual i en les reunions comunitària i de llar.
5- Afavorir el sentiment de pertinença a la llar/ taller.	- Fomentar la corresponsabilitat en les tasques de la llar/ taller. - Participar de la presa de decisions que afectin a la llar/ taller. - Convidar a les famílies a la llar	- Seguiment en les diferents reunions de llar i posterior posada en comú en les reunions de síntesi.
6- Afavorir el sentiment de pertinença a la comunitat dels Avets.	- Informar dels projectes que es duen a terme. - Participar de la presa de decisions que afecten a la comunitat. Fomentar l'aportació de propostes. - Crear espais de festa i celebració, oberts a l'entorn, con a signe d'identitat de l'Arca.	- Seguiment per part del Consell Comunitari.
7- Afavorir el sentiment de pertinença a la comunitat de l'Arca.	- Participar de trobades internacionals. - Potenciar els intercanvis entre diferents comunitats del Arca, especialment El Rusc (vacances, correspo1n9dència, col·laboracions...)	- Avaluació del grau de participació per part del Consell Comunitari.

Acompanyar la dimensió espiritual de cada persona, vivint-la en comunitat

OBJECTIUS OPERATIUS	ESTRATÈGIES
1- Descobrir a través de la vida comunitària la dimensió espiritual de cada persona.	- Crear espais compartits per tal que cada persona puguin viure i expressar la seva espiritualitat. - Afavorir relacions de proximitat i reciprocitat a través de les quals la persona pugui créixer.
2- Donar a la persona amb discapacitat un espai actiu en la vida de fe de la comunitat, no considerant-la tan sols com a receptora sinó també capaç d'aportar en l'espiritualitat pròpia de les comunitats de l'Arca.	- Potenciar la participació, aportació i protagonisme de les persones amb discapacitat en la preparació i realització de trobades i celebracions.
3- Oferir espais comunitaris de celebració de la fe.	- Preparar eucaristies periòdiques obertes al poble. - Preparar eucaristies per esdeveniments especials. - Preparar una petita pregària abans de la reunió comunitària setmanal. - Crear petits espais de pregària a les llars.
4- Potenciar els acompanyaments personals motivats des de la fe.	- Oferir la possibilitat d'un acompanyament personal per part del consiliari, de manera periòdica o puntual (algun moment difícil de la vida: mort familiar, envelliment...).
5- Participar d'activitats i celebracions externes a la comunitat.	- Participar de la pregària de Taizé de la parròquia un cop al mes. - Participar de la Missa setmanal del poble o bé de la comunitat de El Mas Blanc.

SEGUIMENT

- Valorar la quantitat i qualitat de les diferents trobades durant l'any.

- Valorar el grau d'implicació de les persones amb discapacitat en la preparació i realització de les diverses celebracions.

- Valorar la quantitat i qualitat de les diferents trobades durant l'any.

- Valorar aquests acompanyaments personals per part del mateix conciliari.

- Valorar la quantitat i qualitat de les diferents trobades durant l'any.

Adaptar les llars i tallers a les necessitats de la comunitat, afavorint un ambient acollidor i familiar.

OBJECTIUS OPERATIUS	ESTRATÈGIES	SEGUIMENT
2- Disposar de vivendes adaptades: rehabilitant les actuals o cercant-ne de noves.	- Recerca de recursos econòmics i suport per part de l'administració. - Avaluació de les necessitats de la vivenda.	- Seguiment i revisió per part de la direcció i la junta. - Revisió per part dels responsables de llars i taller.
3- Prendre consciència i prioritzar la cura de les llars i taller.	- Parlar en les reunions de llars i taller sobre la importància de la cura dels espais. - Organitzar, fent partícips a les persones que formen part d'aquests espais.	- Seguiment en les reunions de llars i taller, així com també per part dels responsables dels mateixos.
4- Fomentar el sentiment de pertinença, el "casa meva", "casa nostra".	- Transmetre el projecte de vida de la comunitat. - Crear espais de convivència. - Potenciar l'acolliment de voluntaris dins la llar.	- Seguiment i revisió per part del Consell Comunitari.
5- Prioritzar els ambients distesos i les actituds accessibles.	- Disposar dels recursos humans necessaris. - Revisar les actituds/vivències, a les reunions d'equip. - Acompanyar a les persones amb discapacitat de manera individual i grupal per potenciar les actituds que ajudin a crear un bon ambient.	- Valoració en les reunions d'equip i en les reunions de llars i taller.

.... millora la qualitat de vida dels qui s'hi relacionen.

Què ens aporta la relació amb la persona amb discapacitat?

Quan treballem els objectius per millorar la qualitat de vida de les persones amb discapacitat de la nostra comunitat, ens adonem que també millora la nostra qualitat de vida. Mútuament ens ajudem a créixer. Però, exactament, com millora la nostra qualitat de vida a l'intentar millorar la de les persones amb discapacitat intel·lectual?

Millora de la qualitat de vida de l'educador/a

Objectiu 1

Acompanyar i donar suport individual a les persones acollides en l'àmbit de la salut: atenció a una alimentació adequada, hàbits d'higiene, una mobilitat saludable i el seguiment mèdic personalitzat, especialment per a les persones amb més alt grau de dependència.

Intimitat i respecte

Atendre les necessitats més assistencials de les persones amb discapacitat, ens apropa a l'aspecte més depenent de l'altre. Hi ha persones que ens necessiten per fer aquelles activitats quotidianes més bàsiques com ara rentar-se, vestir-se, menjar,... Atenent aquests aspectes estem entrant en la part més íntima de l'altre persona.

Això ens demana una actitud de profund respecte per la seva intimitat, pel seu cos, pels seus aspectes més vulnerables. Portar amb discreció els temes que l'afecten a nivell mèdic o higiènic, mostrar pel seu cos un respecte absolut, és tan important com atendre bé la seva necessitat concreta. Això demana de nosaltres us canvi profund, un gir important per a passar d'entendre l'aspecte assistencial com "una necessitat que cal ser resolta" a un espai de relació molt íntim amb la persona que estem atenent.

Objectiu 2

Acompanyar en la presa de decisions sobre la vida de cada persona, la seva autonomia i els projectes personals, per tal d'assolir la màxima autodeterminació possible.

Acompanyament personal

Acompanyar és una tasca difícil si es fa de veritat. Acompanyar vol dir ser al costat de l'altre, deixant que l'altre sigui plenament ell o ella. És animar, és potenciar la persona tot qüestionant-la en aquells aspectes que calgui per així ajudar-la a créixer.

Paciència i tolerància

Donar el màxim d'autonomia a l'altre ens demana creure en ell/a com a persona, creure en totes les seves possibilitats, malgrat això ens faci "perdre temps". Estar atent a les seves capacitats i potenciar-les ens fa créixer a nosaltres també en paciència i en tolerància quan les coses no surten tan perfectes ni tan ràpides com voldríem.

Deixar-nos qüestionar per les persones amb discapacitat

Creure realment que cada persona pot prendre decisions que afecten la seva vida implica una certa humilitat, deixar-nos qüestionar per les persones amb discapacitat sobre les decisions que nosaltres prenem en nom seu, per entrar en un verdader diàleg. Ens cal trobar un equilibri que sovint no és fàcil ja que no sempre el que la persona demana és prou bo per a ella.

Disposició al diàleg i l'escolta respectuosa

La persona amb discapacitat ens repta a aprendre a escoltar, una escolta respectuosa que sigui capaç de veure més enllà del que se'ns diu per descobrir les verdaderes necessitats de l'altre. Ens demana fer un treball personal per a tenir una bona disposició al diàleg i al treball en equip amb les persones amb discapacitat, i saber trobar els espais adequats per a aquesta escolta.

Objectiu 3

Promoure la persona amb discapacitat com agent actiu dins la societat, potenciant-ne la seva integració, especialment en l'àmbit local i participant d'activitats socials, tan a nivell grupal com individual.

La imatge de la persona amb discapacitat

Promoure la integració de la persona amb discapacitat dins la societat com agent actiu ens demana, en primer lloc, una reflexió profunda: quina és la imatge que tenim de la persona amb discapacitat? quina és la imatge d'ella que donem a la societat ? mantenim una imatge paternalista i infantil o apostem per una imatge adulta? Què és el que la persona amb discapacitat ens revela d'ella mateixa a nosaltres i a la societat en general?

Valors que ens qüestionen i transformen

Aquesta reflexió també implica fer-nos conscients de quins són els valors que les persones amb discapacitat intel·lectual ens aporten quan entrem en una estreta relació amb elles. Aquests, com ara l'acollida, la tendresa, l'espontaneïtat... no són pas els més valorats socialment. Si creiem realment que aquest valors són importants, descobrim que, des de la seva senzillesa, les persones amb discapacitat intel·lectual ens en són reveladores. Deixar-nos tocar, deixar-nos qüestionar i transformar per aquests valors, fruit de la relació amb elles, ens fa créixer com a persones.

Relacions adultes

Donar un espai just dins la societat a la persona amb discapacitat intel·lectual és també creure que realment aquesta persona té quelcom interessant a aportar, creure en els seus dons i capacitats, valorar-los i potenciar-los tot sabent trobar un equilibri sa i adult. No infantilitzar les persones amb discapacitat, m'obliga a tractant-les realment com adultes, amb totes les conseqüències que això comporta, i creure realment que el tipus de relacions que podem crear amb elles també ho han de ser. Ens cal alhora plantejar-nos: com exercim la autoritat? Generalment ens adrecem a les persones de forma autoritària o bé respectuosa?

Objectiu 4

Potenciar els valors de la vida comunitària com a eix fonamental del nostre projecte

Igualtat

La vida comunitària és precisament l'aspecte que ens uneix, l'espai on descobrim que tots i totes formem part d'una mateixa humanitat. La riquesa o pobresa de la vida comunitària depèn de tots els membres que la formem i és aquest l'espai privilegiat per a crear entre nosaltres unes relacions especials, on sentim que formem part d'un mateix col·lectiu.

Diàleg com a resolució de conflictes

Ser i fer comunitat ens demana l'esforç d'optar pel respecte, el diàleg i l'escolta com a forma de resoldre els conflictes i dificultats que van sorgint entre tots nosaltres: dins els equips, amb les persones de la llar, del taller... per a millorar entre tots la convivència. En la dimensió comunitària tots som iguals, amb les capacitats i incapacitats pròpies de cadascú.

La persona amb discapacitat nucli de la vida comunitària

És la persona amb discapacitat el centre, el nucli de la comunitat, entorn la qual tots els altres ens sentim cridats: si no fos per ella la nostra comunitat no tindria raó de ser.

Gratuitat de les relacions

Participar dels moments conjunts (de reflexió, pregària, festius, lúdics ...) ens fa prendre consciència que és des de la gratuïtat de les relacions que la vida comunitària pren un sentit ple.

Obertura a altres cultures i creences

Obrir-nos a la dimensió internacional de l'Arca, interessar-nos per allò que passa a altres comunitats del món, ens fa obrir la nostra mentalitat a altres cultures i religions, sentir que no estem sols sinó que hi ha moltes persones arreu del món que treballen i viuen el mateix que nosaltres. Aquesta dimensió internacional ens fa prendre consciència i valorar la força de tot el moviment del qual formem part.

Objectiu 5

Acompanyar la seva dimensió espiritual de cada persona, vivint-la en comunitat.

Creixement espiritual

L'espiritualitat és quelcom inherent de la persona humana. Tots i totes estem cridats a créixer en aquesta dimensió del nostre ésser. En la dimensió espiritual no hi ha "discapacitats", tots som iguals davant aquesta transcendència, i estem igualment cridats a desenvolupar-la. Obrir-nos a aquesta realitat ens apropa al misteri de la vida, al misteri i al valor de la persona humana.

Feblesa reveladora

Però l'Arca té una espiritualitat pròpia que, basada en l'Evangeli, ens mostra la persona amb discapacitat com a portadora d'una Bona Nova. Deixar-se impregnar de com algunes persones amb discapacitat viuen aquesta dimensió des de la senzillesa de cor, ens qüestiona i ens ajuda a descobrir que sovint és des de la feblesa, des de pròpia petitesa, on es "couen" les coses més importants, on Déu, l'Amor, el Transcendent, es fa present en cadascun de nosaltres. És en aquest aspecte que la "feblesa" de la persona amb discapacitat ens és reveladora de quelcom molt més profund. Viure i celebrar aquesta descoberta en comunitat amb ella és donar un sentit molt més profund a les nostres relacions.

Objectiu 6

Adaptar les llars i tallers a les necessitats de la comunitat, afavorint un ambient acollidor i familiar.

Importància dels detalls

Per cuidar els espais físics i l'ambient dels nostres llocs de vida i treball ens cal sentir aquests espais com si fossin "casa nostra". Un ambient acollidor, agradable, ens revela la dignitat del lloc i de les persones que hi viuen. Treballar aquest aspecte ens ajuda a descobrir la importància de les petites coses. És precisament en els detalls més petits on se'ns revela com és i com viu la gent de cada lloc. Estar atents als desitjos de les persones que viuen a la llar o treballen al taller, què els agrada i què no els agrada, demana de nosaltres una escolta atenta, potenciar els espais de diàleg en les diferents reunions de llar i taller.

Assertivitat i autoritat

També és amb la nostra manera de dirigir-nos a les persones que creem un clima més o menys agradable i distès. Prenem consciència que el nostre to de veu, la manera com ens dirigim a l'altre, com exercim l'autoritat és molt important en la creació d'un clima agradable, acollidor, familiar.

PLA DE SEGUIMENT I AVALUACIÓ DEL MODEL DE RELACIÓ

Avaluar aquest model de relació es farà a diferents nivells:

- a les diferents reunions de llar o taller (amb les persones amb discapacitat), a les d'equips, de síntesis i psico-tècniques es valoraran els objectius i estratègies que es van treballant amb les persones amb discapacitat i com això va millorant la seva qualitat de vida.

- En els reunions d'equips, i més concretament en aquelles que participa la psicòloga, es parlarà de com els diferents membres de l'equip van vivint aquest marc de relació a l'hora d'aplicar-lo a la llar o al taller, quines dificultats sorgeixen, amb quins qüestionaments ens trobem, quins sentiments ens desperta... i, poc a poc i entre tots, poder-nos acompanyar.

- Des del Consell es valorarà de forma anual com aquest model es va aplicant, com va arrelant en totes les persones i impregnant les nostres relacions, la manera de treballar dins la nostra comunitat. És responsabilitat del Consell fer aquesta valoració demanant l'opinió de tots els membres de la comunitat.

- La Junta vetllarà perquè aquest document formi part de la Carta fundacional de l'entitat i es mantingui al llarg dels anys l'esperit amb el que s'ha fundat.